

ОБЩА ПОЗИЦИЯ НА СЪВЕТА

от 27 декември 2001 година

за борба с тероризма

(2001/930/ОВППС)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

като взе предвид, Договора за Европейския Съюз, и по-специално членове 15 и 34 от него,

като има предвид, че:

(1) На своята извънредна среща на 21 септември 2001 г., Европейският съвет заяви, че тероризмът представлява истинска заплаха за света и Европа и че борбата с тероризма ще бъде приоритетна цел на Европейския съюз.

(2) На 28 септември 2001 г. Съветът за сигурност на Обединените нации прие Решение 1373 (2001), което потвърждава, че терористичните действия представляват заплаха за мира и сигурността и създава мерки за борбата с тероризма, и по-специално за борба срещу финансирането на тероризма и осигуряването на убежища на терористите.

(3) На 8 октомври 2001 г. Съветът потвърди решителността на ЕС и неговите държави-членки да изиграят координирано своята цялостна роля в световната коалиция срещу тероризма под егидата на Обединените нации. Съветът също подчерта решителността на ЕС да атакува източниците за финансиране на тероризма в тясно сътрудничество със Съединените щати.

(4) На 19 октомври 2001 г. Европейският съвет обяви, че е решен да се противопостави на всякаква проява на тероризъм навсякъде по света и че ще продължи своите усилия за укрепване на обединението на международната общност в борбата с тероризма под какъвто и да е вид и форма, например чрез повишено сътрудничество между оперативните служби, отговорни за борбата с тероризма: Европол, Евроюст, разузнавателните служби, полицейските служби и съдебните органи.

(5) Вече са предприети действия за прилагането на някои от мерките, изброени по-долу.

(6) При тези извънредни обстоятелства е необходимо предприемането на действие от страна на Общността с цел да се приложат някои от мерките, изброени по-долу,

ПРИЕ СЛЕДНАТА ОБЩА ПОЗИЦИЯ:

Член 1

Умишленото предоставяне или събиране, по какъвто и да е начин, пряко или косвено, на средства от граждани на ЕС или от граждани, намиращи се на територията на всяка държава-членка на ЕС с намерението тези средства да бъдат използвани, или със

знанието за това, че ще бъдат използвани, с цел да се осъществяват терористични действия, се счита за престъпление.

Член 2

Паричните средства и другите финансови активи или икономическите ресурси от:

- лица, които извършат или предприемат опит да извършат, терористични действия или участват в, или съдействат за извършването на терористични действия;
- организации, притежавани или контролирани, директно или индиректно, от такива лица; и
- лица и организации, действащи от името на или под ръководството на такива лица и организации,

включително средствата, предоставени от или произлезли от собственост, притежавана или управлявана директно или индиректно от такива лица и организации, ще бъдат замразени.

Член 3

Парични средства, финансови активи или икономически ресурси или финансови или други подобни услуги няма да бъдат предоставяни, пряко или косвено, в полза на:

- лица, които извършват или направят опит да извършат или съдействат за извършването на терористични действия;
- организации, притежавани или управлявани, пряко или косвено, от такива лица; и
- лица и организации, действащи от името на или под ръководството на такива лица.

Член 4

Създават се мерки за ограничаването на помощта под всякаква форма, активна или пасивна, за организациите или лицата, участващи в терористични действия, включително мерки, насочени към ограничаване наемаването на членове на терористични групи и прекратяване доставките на оръжие за терористите.

Член 5

Да бъдат предприети стъпки посредством обмен на информация за предотвратяване извършването на терористични действия, включително чрез осигуряване на ранно предупреждение между държавите-членки или между държавите-членки и третите страни.

Член 6

Не се предоставят убежища на лицата, които финансират, планират, подпомагат или извършват терористични действия, или предоставят убежища.

Член 7

Лицата, които финансират, планират, подпомагат или извършват терористични действия следва да бъдат ограничени да използват териториите на държавите-членки на ЕС за постигането на цели, насочени срещу държавите-членки или трети страни, или срещу техните граждани.

Член 8

Лицата, които участват във финансирането, планирането, подготовката или извършването на терористични действия, или подпомагат извършването на терористични действия, се изправят пред съда; такива терористични действия ще се третира от законите и регламентите на държавите-членки като сериозни престъпления и наказанието, предвидено за тях следва точно да отразява сериозността на такива терористични действия.

Член 9

Държавите-членки, както и третите страни, предприемат най-добрите мерки за сътрудничество помежду си във връзка с наказателноправните следствени действия или процедури, свързани с финансирането или подпомагането на терористичните действия, в съответствие с международното и националното право, включително оказване на помощ чрез предоставяне на доказателства, притежавани от държава-членка или от трета страна, които са необходими за процеса.

Член 10

Преминаването на терористи или терористични групи се предотвратява чрез ефективен граничен контрол и контрол върху издаването на документи за самоличност и документи за пътуване, както и чрез мерки за предотвратяване на фалшифицирането, подправянето или използването на документи за самоличност или пътнически документи с цел измама. Когато е подходящо, Съветът отбелязва намерението на Комисията да направи предложения в тази област.

Член 11

Предприемат се стъпки за засилване и ускоряване на обмена на оперативна информация, особено по отношение на действията или движението на терористични лица или мрежи; подправяне или фалшифициране на документи за пътуване; трафик на оръжия, експлозиви или на вещества с двойна употреба; използването на комуникационни технологии от терористичните групи; и заплахата, произтичаща от притежаваните от терористични групи оръжия за масово поразяване.

Член 12

Разменя се информация между държавите-членки или между държавите-членки и третите страни в съответствие с международното и националното право, като се укрепва сътрудничеството в областта на административните и съдебните въпроси между държавите-членки или между държавите-членки и третите страни за предотвратяване извършването на терористични действия.

Член 13

Засилва се сътрудничеството между държавите-членки или между държавите-членки и третите страни за предотвратяване и потискане на терористични атаки, по-специално чрез двустранни и многостранни спогодби и споразумения и се предприемат действия срещу извършителите на терористични действия.

Член 14

Колкото е възможно по-скоро, държавите-членки се присъединяват към съответните международни споразумения и протоколи, отнасящи се до тероризма, изброени в приложението.

Член 15

Държавите-членки укрепват сътрудничеството и изцяло изпълняват съответните международни споразумения и протоколи, отнасящи се до тероризма и Резолюции 1269(1999) и 1368(2001) на Съвета за сигурност на Обединените нации.

Член 16

Преди предоставянето на статут на бежанец се предприемат подходящите мерки в съответствие с разпоредбите на националното и международното право в тази област, включително с международните стандарти за човешките права, с цел да се потвърди, че търсещият убежище не е планирал, подпомагал или участвал в извършването на терористични действия. Когато е подходящо, Съветът отбелязва намерението на Комисията да направи предложения в тази област.

Член 17

Предприемат се стъпки в съответствие с международното право, за да се потвърди, че не е налице злоупотреба със статута на бежанец от страна на извършители, организатори или подбудители на терористични действия и че политически мотивираните искания не се признават за основания за отказ на искания за екстрадиция на предполагаеми терористи.

Член 18

Настоящата обща позиция влиза в сила от датата на нейното приемане.

Член 19

Настоящата обща позиция се публикува в *Официален вестник*.

Съставена в Брюксел на 27 декември 2001 година.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Списък с международните договори и протоколи по отношение на тероризма, посочен в член 14

1. Конвенция за престъпленията и някои други действия, извършвани на борда на въздухоплавателните средства – Токио, 14 септември 1963 г.
2. Конвенция за борба с незаконното завладяване на самолети – Хага, 16 декември 1970 г.
3. Конвенцията за борба с незаконните актове, насочени срещу безопасността на гражданската авиация – Монреал, 23 септември 1971 г.
4. Конвенция за предотвратяване и наказание на престъпленията против лицата, ползващи се с международна защита, в това число и дипломатическите агенти – Нью Йорк, 14 декември 1973 г.
5. Европейска конвенция за борба с тероризма – Страсбург, 27 януари 1977 г.
6. Международна конвенция за борба срещу вземането на заложници – Нью Йорк, 17 декември 1979 г.
7. Конвенция за физическата защита на ядрения материал – Виена, 3 март 1980 г.
8. Протокол за борба с незаконните актове на насилие в летищата, обслужващи международната гражданска авиация, допълващ разпоредбите на Конвенцията за борба с незаконните актове, насочени срещу безопасността на гражданската авиация – Монреал, 23 септември 1971 г.
9. Конвенция за преследване на незаконните действия, насочени срещу сигурността на морското корабоплаване – Рим, 10 март 1988 г.
10. Протокол за преследване на незаконните действия, насочени срещу сигурността на неподвижните платформи, разположени върху континенталния шелф – Рим, 10 март 1988 г.
11. Конвенция за маркиране на пластичните взривни вещества с цел тяхното откриване – Монреал, 1 март 1991 г.
12. Международна конвенция за борба с бомбения тероризъм – Нью Йорк, 15 декември 1997 г.
13. Международна конвенция за борба срещу финансирането на тероризма – Нью Йорк, 9 декември 1999 г.